

РЕШЕНИЕ

№ 10508

гр. София, 17.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Димитър Петров
Ана Методиева

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **13448** по описа за **2025** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на И. И. А. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 28.08.2025г. постановено по нахд №3279/2025г. на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление НП №24-4332-012987 от 10.06.2024г., с което на касатора на основание чл.175а, ал.1 пр.3-то от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ му е наложена глоба от 3000лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

По изложените в касационната жалба съображения –се моли решението като неправилно и постановено при съществени процесуални нарушения - да бъде отменено. Твърди се, че с АУАН и НП е описана нереална фактическа обстановка, изразяваща се в това, че управляваното МПС от водача след форсиране на двигателя е имало превъртане на предните колела. Подчертава се, че се касае за л.а. марка Б., който е с колела със задно задвижване. По същество се оспорват изводите на съда за доказаност на деянието чрез кредитиране на показанията на св.Д. пред тези на св.Г., които са последователни и логични. На следващо място се твърди, че мястото на нарушението като част от северната тангента – е било в ремонтни дейности и не е имало възможност да се извършат описаните рискови маневри. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание касаторът поддържа жалбата си чрез адв.К.. Представя и допълнителни писмени бележки. Претендират се разноски.

Ответникът, чрез юрк.К., оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение. Прави възражение за прекомерност по разноските на другата страна.

Представителят на СГП –дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и предлага да не се уважава.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, XIX касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в производство без допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. По същество е прието, че касаторът е допуснал нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, изразяващо се в това, че на 24.05.2024г. в 14,21ч. като водач на л.а.марка Б. 328 с [рег.номер на МПС] на [улица] с посока на движение от ул.Х. Б. към северна скоростна тангента използва пътя за други цели като форсира двигателя, превърта предни моторни колела и има поднасяне на задната част първо на ляво, после на дясно, като с тези действия застрашава останалите участници в движението, поради което на основание чл.175а, ал.1 от ЗДвП му е наложена глоба от 3000лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

СРС по същество е приел, че нарушението било непосредствено възприето от полицейския служител Д. - очевидец като напълно е кредитирал неговите показания, за разлика от тези на св.Г.- пътуваща не в автомобила на А., а редом с него.

Касационният състав споделя напълно изводите на СРС. Направен е обстоен и логичен анализ на събраните по делото доказателства вкл. и на споделеното от св.Д.. Той е очевидец, който е възприел непосредствено нарушението. Не е съществено процесуално нарушение кои точно колела са превъртени –задни или предни. За нарушението „дрифтиране“ конкретно има и други действия на касатора непротиворечиво възприети и описани- форсиране на двигателя и действия довели до поднасяне на автомобила. Правилно не е дадено напълно вяра на показанията на св.Г.. Същата не е очевидец, макар да е пътувала в своя автомобил, зад автомобила на А.. Видно от споделеното тя е шофьор с книжка от 2 дни и е била развълнувана. При това състояние обусловено от собствените ѝ шофьорски умения – същата е била фокусирана върху своя автомобил, не и върху този на касатора. Следва да се има предвид, че свидетелката все пак сочи, че автомобилът на А. при ляв завой е поднесъл. Причина за това, че е искал да се изнесе по-бързо, съдът не споделя именно като защитна теза. Не се оспорва това, че автомобилът се е движел с невысока скорост –обстоятелство, което изрично св.Д. също изнася в показанията си. В този аспект можело ли е да има и какви маневри с оглед релевираните ремонтни дейности на пътя - е неотнормено, тъй като и двамата свидетели не споделят за такива или за висока скорост. Следователно показанията и на двамата свидетели се допълват и безспорно очертават елементите на описаното деяние, поради което решението на СРС е правилно и законосъобразно. С оглед изложението и следва да бъде оставено в сила.

По разноските –основателно и искането на ответника за присъждането на юрк.възнаграждение на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН вр. с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ и ЗПП в минималния размер от 66,47евро /130лв./.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 28.08.2025г. постановено по нахд №3279/2025г. на СРС.

ОСЪЖДА И. И. А. ЕГН [ЕГН] от [населено място] да заплати на СДВР юрисконсултско
възнаграждение от 66,47евро.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: